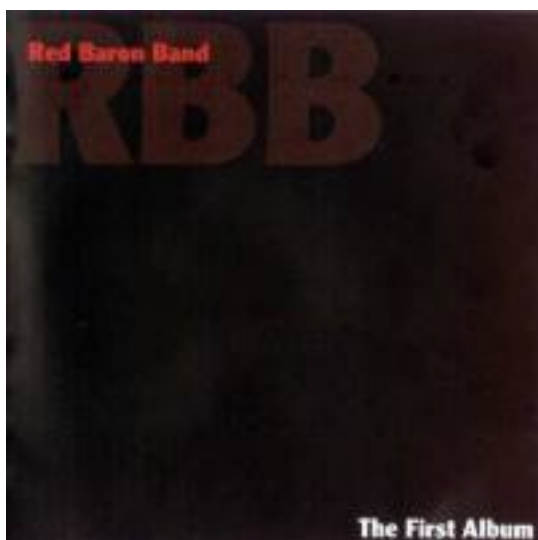

Red Baron Band: The First Album

Napsal uživatel Honza Frühwirt
Pátek, 06 Zář 2002 01:00

Jsou muzikanti, kterým je jakýkoliv etablovaný žánr příliš těsný a proto hledají nové formy a způsoby muzikantského vyjádření. Vedle těchto "nepokojných hledačů" existuje však řada těch, kteří se v některém ze zavedených žánrů naopak dokonale našli a cítí, že není třeba provádět žádné experimentální výboje, když skvělé muziky je tu už spousta. Příkladem druhého přístupu budiž nespočet domácích bluegrassových kapel, jež dosáhly ohromující dokonalosti v interpretaci tohoto tradičního amerického stylu.

Svědectví o tom, jak skvěle lze v českých podmínkách hrát i další "nedomácí" žánry podává první album české kapely Red Baron Band, nazvané prostě "The First Album" (vydal AVIK 2000). Muzikanti propadli kouzlu a energii klasického hard rocku 70. let. Českým muzikantům učaroval tento žánr dokonce natolik, že ve snaze o autentičnost nejen že zpívají výhradně anglicky, ale dokonce i vystupují pod anglickými "hard rockovými" uměleckými jmény - Paul Kowacz (kytary, mandolína, sbory), Ian Hunter (zpěv, hammondky, piano, flétny, perkuse), Mechy (baskytara, sbory) a Ray Miner (bicí, perkuse, sbory).

Dlužno hned zkraje dodat, že se pánové za tyto pseudonymy rozhodně nemusí stydět. Když jsem slyšel tuto kapelu [poprvé](#), byli tak dokonale autentičtí, že jsem si chvíli říkal, že to prostě musí být britové nebo alespoň amíci. K jejich prvnímu regulárnímu albu jsem pak proto přistupoval trošku s obavou, jestli se kus té energie ve studiu někde neztratil. Ale mé obavy byly zcela zbytečné. Nejen že koncertní energie na albu ani v nejmenším neubyla, ale navíc se k ní v nápaditých aranžích přidávají všechny další barvy klasického hard rocku.

Red Baron Band: The First Album

Napsal uživatel Honza Frühwirt
Pátek, 06 Zář 2002 01:00

Album otevírá skladba Stone - "uriášský" chorál, z něhož se postupně vynořuje hlavní akvizice kapely - skvělý zpěvák a muzikant Ian Hunter. V Hunterových šlépějích se chystá kráčet i jeho syn, protože následující hardrockovou jízdu otevírá právě jeho dětsky nekompromisní sdělení: "I don't care what my papa says, I don't care what my mama says, I wanna be a rock'n'roll singer!".

Ve třetí skladbě nazvané "Water" se poprvé objevuje další velká deviza kapely a sice hammondky - nástroj zdomácněvší v hard rocku díky kapele Deep Purple. Úvod skladby "Waiting for the dying" pak patří po Jethro-Tullu hrané příčné flétně. Hunterův hardrockový ječák s doprovodem dvanáctistrunné akustické kytary ve skladbě "Real" připomene další z naprosto zásadních hudebních (nejen hard rockových) ikon - kapelu Led Zeppelin.

Dalším skvělým zpracováním zeppelinovského odkazu je akustická Where did you go. Přestože Hunter song odpočítá klasicky na čtyři, mandolína s kytarou a perkusemi se tu musí vyrovnat s rafinovaným střídáním 6/4 a 5/4 taktu.

Naopak klasickými hard rockovými peckami pak jsou - vedle již zmíněné I wanna be a rock'n'roll singer - ještě Livin' behind jail's door a I'm just a liar. Poněkud netradičním (a snad právě proto velmi osvěžujícím) je v těchto skladbách použití saxofonu hostujícího Holanďana Pieter van Houta.

Celé album zakončuje balada I feel so alone, v níž "osamělého" Huntera podpoří pouze krásný klasizující klavír (a i ten si Hunter musí zahrát sám :-)). Mezi regulérní skladby se na album vešly i dvě "srandičky": Coda - zajímavý motivek, který by se klidně mohl stát základem nového songu a Reserved - pět vteřin ticha "rezervovaného" snad pro krátké posluchačovo nadechnutí před další porcí Red Baronovské muziky.

Zkrátka: Máte rádi hard rock? Zajímá Vás, jak ho lze zahrát "u nás doma"? Nepotřebujete slyšet žádné experimenty, ale stačí Vám "jenom" skvěle zahraná a zazpívána muzika? Pokud jste na všechny tyto otázky odpověděli ANO, pak by Vám tohle album rozhodně nemělo uniknout.